hobuse ajajaks nende kannul. Ehk kül kirikulisi rohkest teel nähti, weeretas tuul kerge lumega jäljed ruttust kinni, et iga saanitalla uusi wagusi pidi ette ajama.

Kirikust wälja tulles nähti igal pool pisemaid ja suuremaid inimeste troppisi koos, kus sõbrad ja tutawad üks teist teretasid ja head õnne uueks aastaks soowisid. Tamme peremees, Peeter Mõistand, seisis omastega köstri maja nurga taga, kui Ülewainu rahwas mööda läksid; nende wahel ei tehtud suuremat juttu, kui tere ja jumalaga, aga Liisu ja Juhani silmad olid palju rohkem teine teisele rääkinud kui suu, mis meie lugejatele ei usalda kuulutada, sest et meie nimetatud keelt selgest ei oska.

Jumala-teenistus kirikus ja lugemine palwemajas wiibisiwad täna pikemalt kui muidu; tük widewiku oli juba läinud, enne kui Ülewainu pererahwas koju jõudsiwad ja lõunat hakkasiwad wõtma. Haritud pühapääwa wiisil ei räägitud söömalaual palju midagi, sest et peremees seda ei sallinud. Toitu kambrist lauale kandes oli Els niipalju mahti leidnud, Juhani õnne eidele kuulutada, kes kui naisterahwas niisugust sõnumid lahkemalt wasta wõttab ja oma kewade põlwe meele tuletab, kus päike heledamast paistis, luhad ja metsad ilusamast haljendasiwad, lilled kaunimast õitsesid ja süda põues rõõmu pärast hüppas! Ema, poeg ja tütar tunnistasid sööma laual, kuda nemad üksteise mõtted sõnata äratundsiwad. Kui hiljemine wana mullane keha jälle karastatud ja roga waagnad laualt ärakoristatud saanud, toetas pereisa selga wasta seina, ohkas paar korda, tõstis silmad

toa lae poole ja alustas siis, kuda ta harilikult igakord tegi, nende sõnadega: „Jah, kuulime täna jälle esiteks õpetaja suust kirikus ja pärast weel selgemast palwe majas, mis meil täna ja igapääw ülem asi peaks olema, mis ihulikust toidust ülekäib ja meie hingekest taewa wasta saab walmistama, et tema talle sülle ükskord kõlbaks; aga wäga pisut leitakse neid, kes seda tähele oskawad panna ja kui Israeli rahwas kõrbes taewa manna lähäwad korjama. Laia ilma lapsed ei holi sest midagi, nemad rändawad kui Soodoma ja Komorra rahwas nii kaua kinni silmadega, kunni tuline wääwli ja waigu meri neid elusalt oma põhja neelab ja juba walmis küpsetatud põrgu hauda wiib, kus piin ei lõppe ja ussi närimisel otsa ei ole. Kuda laia ilma lapsed wana aastat lõpetawad ja uut algawad, on tutaw asi, mis siin pikemalt ei maksa rääkida. Aga kui, Jumal paraku, kaa mõned nooremad meie seltsist nende jälgile kipuwad astuma, — (siin watas ta tõsiselt Juhani peale) — kallil ööl tühja tallitust sõidawad, siis peab tallermaale aeda ette tehtama, enne kui nemad igawese hukkatusesse langewad. Ewa pakkus õuna Aadamile, Aadam söi ja langes temaga ühtlase pattu ja nuhtluse alla. — Kirikust wälja tulles anti kät ja soowiti üks teisele õnne, head uut aastat, rahu ja terwist, mis kõik kui aealikud soowimised kaste kombel päikese terade ees ära kauwad. Ei tea, kui palju neist soowijatest oskasiwad meele tuletada, mis wara neil enam tarwis läheb. Nende soowitud pilliroost keppid ei jõua kellegile tuge anda, ei midagi jalule seada, mis kauem

Eesti-rahwa Kasuline Kalender 1868, lk. 21